

Кротко, кротко блѣнухахъ,
 Небе ясно раздумвахъ.
 Раздаде ся подирь малко
 Вѣтрець еди ъ миризливъ;
 Съсь птически пѣсни ясни
 Славословно надарень,
 Съсь пѣнія сладки гласни
 Велелѣпно придружень;
 Духаше си тихо сладко,
 Дивный, чудный тос' зефиръ;
 Всяка билка и растени,
 Листокытни дръвеса,
 Велики трѣви разцвѣтени,
 Расклонени въ небеса, —
 Всичко рѣдомъ хубость дыша
 Духъ ускошкый вѣсели,
 Бога слави рѣжа выша,
 Душята му величи.

(Тукъ е оня въ мѣсяць Май
 Дивный красныи Божій рай!)

Това красно позорище,
 Пѣсни наши гласовити,
 Вѣсело ни възхити;
 Бѣше чудно зрѣлище.

„ — Хайди ставай да вьрвие,

„ Очаквать ни да ядеме;

„ Хайди, чи сж момци гладни,

„ Нощесь зере гладни спяхми.“

„ — И азъ щяхъ така да направжъ,

„ И ази това щяхъ да кажъ;

„ Прималаяль съмь едвамъ стоѣжъ,